

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 268.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Συμμάχῳ. σζε.

Εἰ τῷ ὑφειτῆ σώματος, τὸ μείζων
εἶναι τῶν ἀνθρώπων, πέραντασιν, Νε-
βρώδ' ὁ γίγας πολλῶν σε ὑπερίπτατο
καὶ οἱ ἄσφαρθοὶ γίγαντες, καὶ Γολιάθ
ὁ ἀλλόφυλος, καὶ Σαυλὸς πάντες τοῦ
Ἰσραὴλ ὑπεράνω. ἀλλ' ἔδεν αὐ-
τοὺς ὤνησε τὸ μέγας τῆς θείας ὀπιει-
κειας φρονήσαντας ὑψηλότερα.

Κρατίνῳ. σζςτ.

Ἦν αὐτὸς μοι πεῦπιν παρορήγας,
ἄλλος τις τῶν κλειῶν ὁ μὲν εἰρηκῶς, πὶ
ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσας
αὐτὸς δὲ γεγραπῶς, τίνι μοναχι-
κὴν χετορθώσῃ; ἀλλ' ὁ μὲν παρὰ
τὸν νόμον, ὡς νηπιώδης, ἐπέμπετο
σὲ δὲ ἐγὼ, ὡς τελείων ἐφιέμενος, παρὰ
ὑψος χειραγωγῶ ἀναβάσας. ἀρνη-
σαι σαυτοῖς καὶ ἄρον τὸν σταυρὸν, καὶ
φεῦγε ὡς ἐγὼ.

Κυρηναίῳ. σζζ.

Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποῖαν ἔχει ἡ
ψυχὴ ἐκείνῳ κατέσταν, ἢ τίνι τρε-
πῶ ἢ τόπῳ συνέχεται; ἐγὼ δὲ φημί
σοι, ὅτι ἡ μὲν βιώσασα χηρῶς, εἰς ἀ-
νάστασιν ἐλεύσεται ζωῆς, ἡ δὲ ζήσασα
χεκῶς, εἰς αἰώνιον πορεύσεται πυρῶν,
ἢν ἄρ' ἀδιδῶς, φρονιζέσθ' ὅπως εὐρεθῆσῃ
ἀκατάγνωτος καὶ ἀκόλατος.

Παύλῳ. σζη.

Αὐτῷ ὡς νομίσεις, ἐλαττώματι τῶν
ἀκόμπτῳ καὶ ἀγραμμάτῳ τῶν ἱερῶν
τῆς κλειῆς μαθητῆς, ὑπερέχει τοῦ
θεοῦ εὐαγγελίᾳ ἢ δυνάμει, δι' ἐκεί-
νων κρητῆσασα, δι' ὧν ἄλλοι ἠτ-
τήθησαν.

Μάρωνι πρεσβυτέρῳ. σζθ.

Εἰ καὶ ἀλόγως εἰ καὶ ἀνάγωγος. ἀλλ'

Symmacho. 265.

Si ob corporis proceritatem omnium
mortalium maximum te esse imaginaris,
gigas Nembrod longè te altitudine vince-
bat, & gigantes Astaroth, & barbarus Go-
liath, & Saül, qui Israëlitas omnes hume-
ris superabat. verùm nihil eos sublimitas
inuit, diuina benignitate ac facilitate al-
tius de se sentientes.

Genes.
1. Reg.
1. Reg.

Cratino. 266.

Quam tu mihi quæstionem obtulisti,
eandem alius etiam quispiam Domino
obtulit: illè nimirum, cùm dixit, Quid fa-
ciens, vitam æternam possidebo: tu autem
cùm scripsisti, Quamam ratione omnes
Monasticæ vitæ numeros explebo? verùm
ille, vt puerili animo præditus, ad legem
mittebatur: ego verò te, vt perfectionis cu-
pidum, ad ascensionis fastigium prærecta
manu duco. Abnega teipsum, & tolle cru-
cem tuam, ac mei instar fuge.

Cjrenio. 267.

Tu quidem sciscitatus es, quemnam il-
lic anima statum habeat, aut quonam mo-
do, vel loco contineatur. Ego verò respon-
deo: Ea quæ rectè atque honestè vixit, ad
vitæ resurrectionem veniet: quæ autem ma-
lè & flagitiosè curriculum vitæ confecerit,
ad sempiternū rogum proficietur. Quod
quidem tu metuens, curam omnem adhi-
be, vt condemnationis ac pœnæ expers
inueniatis.

Paulo. 268.

Hac ipsa, quam tu vitium esse existimas,
sanctorum Domini discipulorum humi-
litate ab omni fastu & ostentatione aliena,
literarumque inscitia, diuini Euangelij vis
ac potentia maiorem in modum eminet:
vt quæ per ea victoriam adeptæ sit, per quæ
alij victi sunt.

Marani Presbytero. 269.

Quanquam tu recors es atque conu-

F